

Ugyanaz a bűz 2.

ÁLLÁSPONT

Még az Antall-kormány idején, a nagy chartamozgalmak indulásakor (hja, kérem, akkoriban még Antallék voltak a nácik...) **Eörsi Mátyás** szabad demokrata országgyűlési képviselő (keresztnevét szerető szülei Rákosi iránti tiszteletük jeléül választották) imígyen nyilatkozott a német rádiónak: „Rákosi legnagyobb bűne az volt, hogy nem irtotta ki ezeket a fasisztákat”. A kiirtandó fasiszták alatt pedig a kormánypártiakat értette, továbbá azokat, akik ki merészték fütyülni Göncz Árpádot. (Apropó! Göncz Árpád! Micsoda felkavaró pillanat volt, amikor az 1998-as kampányban egyszer csak feltűnt Árpi bácsi az SZDSZ kampányfilmjében Kunczéval, Magyar Bálinttal, kezükben egy-egy szál sárga rózsza... Aztán valakinek ott is leesett a tantusz, hogy ez nagyon ciki, és többet nem vetítették a filmcskét. No de ezt csak azért mesélem, mert mint tudjuk, Göncz Árpád volt az utolsó független köztársasági elnök...)

De térjünk vissza **Eörsi Mátyás** nyilatkozatára. Régen volt, tudom. Most mégis muszáj emlékeztetnem rá, ugyanis minapi vezércikkem miatt megint panaszkodnak a panaszkodók. Hogy hogyan merészelem én kifejtani abbéli véleményemet, miszerint Kun Béláék aztán igazán megérdemelték volna, hogy az orgoványi erdőben végezzék, nyakig földbe ásva. Mert az orgoványi erdőben történtek rettenetesek voltak, de legalább érthetők. Ha tetszik, uraim, ha nem. Ez van. Amit ugyanis Kun Béláék elkövettek ez ellen a nemzet ellen, példátlan volt, és magyarázhatatlanul ocsmány. (Lásd még: a baloldal időnként ráront nemzetére. Nem időnként: mindig!) Továbbá azt is vallom, hogy Európa és a Nyugat örök szégyene, ahogyan Kun Béláékat befogadta, istápolta, és ahogyan felült az ocsmány propagandájuknak. Amely propaganda nyomán már szó sem esett a vörösterorról, a Lenin-fiúkról, a páncélvonatokról és akasztásokról, fejszével való lefejezésekről – semmiről. Csak az orgoványi erdőről. Aztán jöttek a „polgári radikálisok”, Jászi Oszkárral az élen, és a komplett vörösemigrációt a kisantanttal való szövetségre buzdították.

Értik, uraim? Még meg sem száradt a tinta a trianoni békediktátumon, a nemzet még fel sem ocsúdott rémálmából, hogy elveszítette területének és lakosságának kétharmadát, amikor ezek a tetvek az utódállamokkal léptek szövetségre, és Benes volt a házi szerzőjük a Jövő című lapban. És szerb szuronyok mögé bújva akarták létrehozni a pécs-baranyai „köztársaságot”, hogy onnan támadhassanak fegyverrel a maradék országra és Horthyra. És egy éven át szervezték a nemzetközi blokádot az élet-halál harcot vívó Magyarország ellen, és alig várták, hogy a szovjet legyőzze Lengyelországot. (Ezek nem időnként, uraim, hanem mindig!) Nem volt ezek között tiszteséges szocdem, Várkonyi úr! Kommunista állat volt mind. Tessenek olvasgatni Mályusz Elemért, Tormay Cécile-t vagy éppen az évtizedekig kicenzúrázott írásokat Kosztolányitól, ne mindig a nyolcvanéves brossúrákat. Tessenek hozzászokni a gondolathoz: attól, hogy maguk remekül átírták a történelmet, az még nem úgy volt.

Am a lényeg most nem is ez. A lényeg, vajon **Eörsi Mátyás** akkori nyilatkozata Rákosi legnagyobb bűnéről miért nem váltott ki ilyen elementáris felháborodást önkéből, mint ez az én szerény meglátásom Kun Béláék sorsát illetően? Aki erre a kérdésre tudja a választ, az mindent tud.

S tetszik ez maguknak vagy sem, azt a véleményemet sem fogom megváltoztatni, hogy ami most zajlik Magyarország ellen Európában itthoni segédlettel és felbujtással, az bizony dermesztően hasonlatos az egykori vörösemigráció ténykedéséhez. (És majd egyszer, megfelelő idő elteltével azt is el fogom mesélni, milyen tanácsot is adott 2002-ben a választásokra készülődő horvát kollégájának egy befolyásos magyar kormánytényező arra vonatkozóan, miképpen lehet megnyerni akár vesztesnek tűnő helyzetből is a választást. Most csak annyit árulok el, hogy a horvát baloldali politikus azt válaszolta: „De hát ez hazaárulás...” Hja, kérem, a baloldal sem mindenhol, csak itt, minálunk. De itt mindig.) ■

BAYER ZSOLT

bayer.zsolt@magyarhirlap.hu